

Vzpomínky na léto: Janouškovo Ústí malé, ale důstojné

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 01 Říjen 2024 17:31

Poprvé, když jsem se přijel podívat (1995), byl jeho podtitul ještě *Muzikanti na hřišti*. Od té doby jsem možná byl víckrát přítomen, než jsem chyběl. Přestože se jedná o festival menší, které se snažím spíše střídat. Snad proto, že mám asi 20 km odtud chalupu a že mám rád Slávka? Jistěže ano, ale také jsem si oblíbil poklidnou atmosféru festivalu v krásném koutu zvaném Cakle na břehu Tiché Orlice (kde není problém ze samého poklidu chytit několikahodinovou sekeru vůči programu... ale o tom to není...) kříženou s kvalitní dramaturgií, na které je znát, že šéf festivalu je muzikant se zkušenými oušky, přehledem a kontakty. Vítejte na Janouškově Ústí; letošní podzimní vzpomínání na letní festivaly ukotvím právě tam.

Pokud jste **Janouškovo Ústí** nikdy nenavštívili, vězte, že se hraje dva dny (Pá – So) a mezi tradice patří i to, že se vždy začíná Slávkovou *Imaginární* *hospodou*. Nikdy nezní stejně: přidávají se vždy různí, právě přítomní muzikanti. S klarinetem a tubou prý ale ještě nikdy nezazněla. Letos kromě Ládi Zítky (foukací harmonika) doprovázeli muzikanti z následující kapely

Hovaduo

. „Hovaduo svůj žánr nazývá dechnofolk-punk“, stálo ve čtyřstránkovém, bohatě informacemi nasyceném programu přiloženém ke vstupence (Který malý festival to má?). Proč ne? Mně značně připomínali dávné bratislavské Lojzo (pamatujete?) a nezvykle se mně možná víc líbili z nedávné desky

Pro každý den s úsměvem

. Ale zážitek rozhodně kvalitní, o tom žádná.

Měl jsem za to, že název kapely **Honzy Řepky - Bájsykl Band** - je odvozen čistě od dopravních prostředků, kterými se muzikanti ze štace na štaci pohybují (skutečně...). Ale mea culpa, netušil jsem, že název určuje též repertoár: hrály se písně *Šlapací kolo*, *Bicyklíček*, *Rozbité kolo*, *Bájsykl*, *Zpátky pošlapu na kole* ...). Členy kapely jsou Loes van Schaijk a Honza Bartošek (o něco později vystupující jako duo) a také Holy Fanda, který mě obzvláště potěšil, protože se mi na své poslední desce

Holy Fanda & The Reverends

moc líbil a živě jsem ho nikdy neviděl; došlo i na jeho dvě písně. I Honza Řepka nakonec zahrál něco z „normálního“ repertoáru (

Jsem žena, *Po čem toužíš ty?*

) i od Maniho Mattera (

Zápalka

); moc pěkný set to byl. Následoval

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 01 Říjen 2024 17:31

Ivo Jahelka

– myslím, že na festivalech stále poměrně vzácný host, písničkář zábavný i ikonický, člověk, který potěší i písni, jejíž pointa mě rozesmála už v roce 1982. Jeho blok je stále vystavěn jako právní seminář a je skvělý. Vystoupení

Loes van Shaijk a Honzy Bartoška

už jsem zmínil. Loes si postupně zredukovala svou kapelu na polovinu, ale pořád boduje svým charismatem, písničkami a schopností v češtině uvádět, zpívat i tvořit. A Honza skvěle hraje na housle. Závěr pátečního koncertu patřil kapele

Skrznaskrz

, „troše razantní hudby na závěr“. Ano, byli poněkud odjinud, ale určitě to byl zajímavý závěr zajištěný tvůrčí dramaturgií, o které jsem už mluvil.

Sobotní program začíná po poledni programem pro děti. Omlouvám se, ale zrovna jsem se cítil nějak přestárlý a radši jsem se bavil na chalupě mícháním betonu. Trošku jsem se u toho zasekl a utekla mi **Isara** a skoro celá **Alishi**. Isaru, předpokládám, znáte, jistě byla skvělá a mohl bych napsat, že mám radost jak z toho, že se kvalitou dostala na špičku keltských kapel, tak z obrovské divácké odezvy – kdybych to ovšem nenapsal už dříve, možná několikrát. Alishi jsem slyšel v sólovém recitálu o necelý měsíc později na zahradě KD Kaštan v Břevnově, takže mohu dosvědčit, že je velice příjemnou písničkářkou se skvělou kytarou, slušným folkcountry repertoárem a fungujícím projevem. Všiml jsem si jí už dřív, ale stále jsem měl trochu pochybnosti, nicméně na letošní Portě, kterou – jak už asi víte – vyhrála, mě definitivně dostala.

Možná skoro nejvíc jsem se těšil na

My3.avi:

kapelu, kterou sleduji od časů, kdy hrávala „u nás“ na dávno zaniklém festivalu FOLKomin a která mě po určité pauze nadchla deskou

Realita sen

, podle mě albem loňského roku. V Cakli zněly písně ze všech čtyř alb My3.avi, byl jsem rozhodně spokojen, ale přece jen ještě jednou si vás dovoluji upozornit na to zmiňované loňské, nominované na Anděla 2023, které podle mého názoru u širšího publika trochu neprávem vyšumělo.

Janouškovo Ústí prostě často nabízí tituly kvalitní, ale po festivalech nepříliš oběhané: dalším takovým byl **Petr Rímský**, vystupující s nepříliš výrazným doprovodným triem zvaným **Misitu** (klávesistka, baskytarista, perkusistka). U Petra Rímského jsem nikdy neměl pocit, že mluví „přímo za mě“ – což je pro vnímání blízkosti písničkáře klíčové, ale je to tvůrce osobitý, zajímavý a samozřejmě též skvělý kytarista. A neošdil nás o své největší pecky –
Hvězdu

Vzpomínky na léto: Janouškovo Ústí malé, ale důstojné

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 01 Říjen 2024 17:31

---

a

Zákon zachování lásky

. Zajímavá dramaturgie pokračovala. Bluegrassových kapel na Janouškově Ústí (stejně jako na většině folkových festivalů...) zpravidla mnoho nehraje; letos tuto pozici vykryl

Flastr

. Proč zrovna Flastr? Můžete se zeptat, když máme řádku lepších kapel nejužší bluegrassové špičky? Inu, perfektně pasoval do programu a byl velmi dobrý, možná lepší, než jsem si kdy při jeho poslechu na bluegrassových festivalech uvědomil. Vokálně jsou mimořádní. Hana Černá i Honza Hušek skvěle sólově zpívají a celá kapela pak předvádí excelentní sbory v četných gospelech. A mají velmi pestrý repertoár. O tolik pestřejší, aby to ještě drželo pohromadě. A šlo se do finále.

Slávek Janoušek a Kapela, tedy Luboš Vondrák, Láďa Zítka a Honza Vondrák, (určitě nejen) pro mě nesmírně strhující záležitost postavená zejména na skvělých písních, takže problém byl pouze v tom, že jich nemohlo zaznít víc. Ale do výborně vystavěného bloku se vešla například moje oblíbená *Zůstat tam, kde jsem*, kterou jsem ale hodně let

neslyšel, jedna z nejlepších Slávkových písní

Každý potřebuje otce

, několik dalších kousků z mimořádné desky

Tohle je vzkaz

, ukázky ze zhudebněné Žáčkovy poezie, jedna úplně nová věc o opětované lásce i staříčká

Halleyova kometa

na závěr.

A pak už vrchol koncertu: **Robert Křesťan & Druhá tráva**. V jejich profilu v již zmiňovaném programu bylo hodně místa (logicky) věnováno posledním dvěma albům

Díl první

a

Díl druhý

, ale pokud patříte k jejich odpíračům a nechodíte kvůli nim na Druhou travu (ano, znám takové posluchače...), tak už nemusíte. Z „Dílů“ nakonec zazněly pouze tři písničky z celkem deseti.

Co ještě dodat? Uměl bych samozřejmě nakupit hromadu superlativů, nic jiného se mi k RK&DT nehodí – a ještě to, že jsem moc rád, že jsem si je mohl poslechnout na Janouškově Ústí. Další kapela byla spíše už „afterparty“: „multižánrová a dech-beatová“

The Krabice

(3-4 muzikanti ze šesti s dechy) záhy prohlásila, že udělá z poslechového festivalu festival taneční a směle (i když trochu marně) se do toho pustila.

Vzpomínky na léto: Janouškovo Ústí malé, ale důstojné

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 01 Říjen 2024 17:31

Festival uváděli jako obvykle Slávek Janoušek a František Urbanec. Počasí se chvílemi drželo jen tak tak, ale v podstatě festivalu neuškodilo; krásné to bylo a určitě se příští rok, kdy se bude konat 40. ročník Janouškova Ústí, přijedte podívat taky.

S dodatečnými vzpomínacími reportážemi na letní festivaly to ode mne bude tentokrát všechno, možná i proto, že mám pocit, že jsem jich letos viděl a slyšel o něco méně. Ale přece jen bych chtěl ještě mírně vzpomenout na

Mohelnický FolkFest

(protože jsem seděl v porotě, psaní reportáže jsem si neplánoval a jistě ani pořadatelé.). Protože se mimořádně povedl. (A je na takové trajektorii, že příští rok už tomu možná budeme říkat „normálně se povedl“.) Potkaly se skvělé počasí, výtečná dramaturgie Honzy Štaigla + kapely Madalen (letos mimořádně nabitá velkými jmény) a mohelnický genius loci (podpořený dobrou pořadatelskou prací). A výsledek byl velký. Lidí se tentokrát sjelo tolik, že to chvílemi až nemuselo být pro každého komfortní, ale doufám, že každý účastník rád vyměnil trochu nepohodlí za pocit, že je na festivalu, který je na malé české folkové poměry opravdu GREAT.

Janouškovo Ústí (Muzikanti v Cakli) – 39. ročník, 9. – 10. srpna 2024, Ústí nad Orlicí – Oldřichovice, vodácké tábořiště Cakle

Mohelnický FolkFest – 5. ročník, 29. – 31. srpna 2024, Mohelnice (Městské sady a Autokemp Morava) a hrad Bouzov